

De forente nasjoner

NASJONER FORENEDE

Veiledningsnotat fra generalsekretæren for demokrati

JEG.

Introduksjon

På verdenstoppmøtet i 2005, som i tusenårserklæringen i 2000, forpliktet medlemslandene i FN (FN) seg på nytt til å beskytte og fremme menneskerettigheter, rettsstaten og demokrati, og erkjenner at de er sammenkoblet og gjensidig forsterkende og at de tilhører de universelle og udelelige kjerneverdiene og prinsippene til FN. Denne forpliktelsen ble gjentatt av medlemslandene i 2007 i Generalforsamlingens resolusjon A/RES/62/7.

Flertallet av stater i verden i dag beskriver seg selv som demokratiske. Imidlertid er demokrati et dynamisk sosialt og politisk system hvis ideelle funksjon aldri blir "oppnådd". Demokratisering er dessuten verken lineær eller irreversibel, og derfor må både statlige institusjoner og borgere overvåke og opprettholde tilsyn med denne prosessen. Følgelig vil alle land, så vel som det internasjonale samfunnet selv, kunne dra nytte av fortsatt styrking av og støtte til sine demokratiske prosesser.

I det tjuelførste århundre fortsetter vi å bli konfrontert med den tredoble utfordringen med å bygge eller gjenopprette demokratier, bevare demokratier, samt forbedre kvaliteten på demokratier.

Sentrale utfordringer for FN i denne sammenheng er: hvordan man mer effektivt kan fremme universelt anerkjente demokratiske prinsipper, institusjoner og praksiser; hvordan man reagerer, på en konsistent og forutsigbar måte, på brudd med demokrati, som utløst av statskupp eller andre ukonstitusjonelle maktoverføringer; og hvordan man kan reagere på, eller til og med bidra til å forhindre, den langsomme og gradvise erosjonen i demokratiets kvalitet og svekkelsen av demokratiske friheter, praksiser og institusjoner som noen ganger oppstår.

I møte med slike pågående utfordringer, og gitt den intensive debatten rundt demokratibistand, er det viktigere enn noen gang å finne et effektivt og akseptabelt universelt rammeverk for å drive slik støtte. For å løse dette problemet, ba generalsekretæren i november 2007 om utviklingen av en "organisasjonsomfattende strategi som ytterligere definerer FNs tilnærming til å støtte demokrati", forankret dette i de tre pilarene i FNs arbeid – fred og sikkerhet, utvikling og menneskerettigheter.

Dette notatet angir FNs rammeverk for demokrati basert på universelle prinsipper, normer og standarder, og legger vekt på det internasjonalt vedtatte normative innholdet, trekker på erfaringer fra erfaring og skisserer støtteområdene der FN har komparative fordeler. Den forplikter organisasjonen til prinsipielle, sammenhengende og konsekvente handlinger til støtte for demokrati.

II. Normative og konseptuelle grunnlag

Demokrati, basert på rettsstaten, er til syvende og sist et middel for å oppnå internasjonal fred og sikkerhet, økonomisk og sosial fremgang og utvikling, og respekt for menneskerettighetene – de tre pilarene i FNs oppdrag som fastsatt i FNs pakt. Demokratiske prinsipper er vevd gjennom FNs normative struktur. Faktisk er de tre første ordene i selve charteret "Vi folkene", tett etterfulgt av viktige referanser til viktige demokratiske fundamentene som "menneskerettigheter", "grunnleggende friheter", "like rettigheter for kvinner og menn", «liv i større frihet», «selvbestemmelse» og fjerning av distinksjoner på grunnlag av «rase, kjønn, språk eller religion». Generalforsamlingen, i "The Universal Declaration of Human Rights" utdypet de generelle menneskerettsbestemmelsene i charteret, inkludert forpliktelsene om ikke-diskriminering, likhet for loven, bevegelsesfrihet, tanke, mening, informasjon, ytring, forsamling og forening. — anerkjent som rettigheter som er nødvendige for demokrati. Erklæringen inneholder eksplisitte bestemmelser som erklærer at «[f]olkets vilje skal være grunnlaget for myndighetens myndighet; denne viljen skal komme til uttrykk ved periodiske og reelle valg som skal foregå ved allmenn og lik stemmerett og skal holdes ved hemmelig avstemning eller ved tilsvarende frie stemmegivningsprosedyrer» og garanterer enhver «retten til å delta i sitt lands regjering, direkte eller gjennom fritt valgte representanter [og] rett til lik tilgang til offentlig tjeneste...» (artikkel 21). Den krever videre at eventuelle begrensninger på menneskerettigheter og friheter må "fastsettes ved lov utelukkende med det formål å sikre behørig anerkjennelse og respekt for andres rettigheter og friheter og for å oppfylle de rettferdige kravene til moral, offentlig orden og den generelle velferden i et demokratisk samfunn» (artikkel 29). Erklæringen har fått rettskraft i mange påfølgende FN-traktater og -instrumenter.

På verdenstoppmøtet i 2005 bekreftet alle verdens regjeringer "at demokrati er en universell verdi basert på folks fritt uttrykte vilje til å bestemme sine egne politiske, økonomiske, sosiale og kulturelle systemer og deres fulle deltakelse i alle aspekter av deres liv". understreket "at demokrati, utvikling og respekt for alle menneskerettigheter og grunnleggende friheter er gjensidig avhengige og gjensidig forsterkende" og fornyet sin "forpliktelse til å støtte demokratiet ved å styrke landenes kapasitet til å implementere demokratiets prinsipper og praksis og beslutte å styrke kapasiteten til demokratiet. FN for å hjelpe medlemslandene».

FN har lenge tatt til orde for et demokratibegrep som er helhetlig: som omfatter det prosedyremessige og det materielle; formelle institusjoner og uformelle prosesser; majoriteter og minoriteter; menn og kvinner; regjeringer og sivilsamfunn; det politiske og det økonomiske; på nasjonalt og lokalt nivå. Det har også blitt anerkjent at selv om disse normene og standardene er både universelle og essensielle for demokrati, er det ingen én modell: Generalforsamlingens resolusjon 62/7 antyder at «mens demokratier deler fellestrekk, er det ingen enkelt modell for demokrati» og at "demokrati ikke tilhører noe land eller region". Faktisk er idealet om demokrati forankret i filosofier og tradisjoner fra mange deler av verden. Organisasjonen har aldri forsøkt å eksportere eller fremme noen spesiell nasjonal eller regional modell for demokrati.

Demokratiets appell stammer delvis fra dets tilknytning til fremme av livskvaliteten for alle mennesker, og dermed med arbeidet for å nå tusenårsmålene.

Utvikling er mer sannsynlig å ta tak hvis folk får en genuin medbestemmelse i sin egen styring, og en sjanse til å ta del i fruktene av fremskritt.

III. Veiledende prinsipper for effektiv assistanse

FN har lært mye av flere tiår med engasjement i demokratistøtte. Vår kunnskapsbase krever imidlertid konstant input og revitalisering.

En viktig lærdom er at demokrati faktisk er uløselig knyttet til de tre pilarene i FN, ved at genuint demokratiske institusjoner og praksis er avgjørende for å fremme langsiktig sikkerhet og stabilitet ved å tillate fredelig politisk dialog og strid; skape et gunstig og legitimt miljø for godt styresett, utvikling og møte grunnleggende menneskelige behov; og fremme og beskytte menneskerettigheter.

En annen verdifull lærdom er behovet for å sikre at FN aktivt og kontinuerlig evaluerer sin innsats for hvordan man best kan gi bærekraftig demokratibistand som bygger lokal kapasitet og nærer en demokratisk kultur. Selv om denne bistanden er teknisk av natur, kan den ikke skilles fra de politiske realitetene.

Med tanke på dette rammeverket, og basert på erfaringene så langt, bør følgende prinsipper lede FNs demokratiarbeid:

Vedta proaktive tilnærminger til trusler mot

demokratiet FN bør utvikle et konsistent, forutsigbart og pragmatisk rammeverk for forebyggende diplomati, inkludert å vedta en proaktiv tilnærming, konsekvent minne medlemsstatene om deres forpliktelser i henhold til internasjonalt vedtatte normer og prinsipper, og legge til rette for innsats for å forhindre eller adressere slike trusler, gjennom mekling og andre støttetiltak etter behov. FNs rammeverk bør søke å adressere både umiddelbare trusler mot demokratisk styresett så vel som de underliggende eller strukturelle årsakene til slike avbrudd. Mens noen land fortsetter å møte ytre trusler mot demokratiet, er de fleste truslene interne, slik som dårlig styring, misbruk av statsmakt, endemisk korrupsjon og forankret diskriminering og ulikhet, mangel på stemme fra de fattige og de marginaliserte og deres rett til bot og rettferdighet. . Bekymringsfulle er også grunnlovsstridige maktoverføringer. Rekorden i de siste årene viser statistisk at kupp har en tendens til å forverre en stats menneskerettighetssituasjon, ikke fører til forbedringer i kvaliteten på demokratiet og fører til dårligere styresett.

Gjør ingen

skade FNs demokratibistand, selv om den forblir proaktiv og nyskapende, må likevel "ikke skade." For eksempel har dårlige, og spesielt for tidlige valg oppmuntret av det internasjonale samfunnet i skjøre samfunn noen ganger forankret udemokratiske, nasjonalistiske eller ekstremistiske grupper ved makten, og radikalisert politisk diskurs. Dårlig gjennomtenkte og dårlig konseptualiserte programmer, og fremme av upassende utenlandske modeller, har også potensial til å sette demokratiske overganger i fare, og i noen tilfeller har de til og med bidratt til økt samfunnsvold og konflikt.

Opprettholde lokalt

eierskap FNs demokratibistand bør ta sikte på å støtte legitime demokratiske krefter, gi en plattform for uttrykk for ulike synspunkter og perspektiver, koble disse kreftene til global kunnskap og ekspertise, inkludert sør-sør samarbeid, og pleie et nasjonalt miljø åpent for transparent og demokratisk politisk diskurs, overgang og endring. Lokale normer og praksiser må tas i betraktning og flettes inn i nye demokratiske institusjoner og prosesser

i den grad det er mulig, samtidig som internasjonalt vedtatte normer og prinsipper fremmes. FN-hjelp bør også eksplisitt anmodes av lokale aktører og aldri pålegges.

Hovedansvaret for demokratiske overganger og konsolidering ligger hos kreftene i det nasjonale samfunnet, og ingen mengde ekstern bistand vil skape demokrati.

Utvide nasjonalt engasjement og deltakelse i demokratibygging FN bør støtte en bred, inkluderende tilnærming som når ut til alle sektorer av og bevegelser i det nasjonale samfunnet for å engasjere dem i dialog om demokrati, inkludert kvinner, minoriteter, urfolk, ungdom og unge mennesker, fordrevne, sårbare og vanskeligstilte samfunn og andre fattige, ekskluderte eller marginaliserte grupper. FN bør gjøre en innsats for å aktivt engasjere seg med tradisjonelt marginaliserte og ekskluderte grupper eller de som er mindre mottagelige for demokratisk overgang i stedet for å fokusere på å engasjere en liten gruppe likesinnede nasjonale aktører som ofte er tilfelle.

Eksplisitt adressere effektene av diskriminering av kvinner Å styrke kvinner og fremme kvinners rettigheter må utgjøre en integrert del av enhver FNs demokratibistand, inkludert gjennom eksplisitt adressering av kjønnsdiskriminering som bidrar til kvinners ekskludering og marginalisering av deres bekymringer. Mens færre kvinner i dag nektes politiske og sivile rettigheter ved lov, er mange kvinner langt fra å nyte disse rettighetene på lik linje med menn i praksis. Fordelene ved demokratisk engasjement forblir utenfor rekkevidde for mange kvinner. Kjønnsbasert diskriminering, som opprettholdes gjennom partiske juridiske, økonomiske og sosiale institusjoner og praksis, og som kan forverres av andre former for ekskludering, hindrer kvinner i å delta effektivt i demokratiske prosesser.

Utvikle demokratistøttestrategier med en langsiktig horisont FNs demokratibistand må baseres på en langsiktig forpliktelse til samfunnet i omstilling, og involvere realistiske mål og tidsrammer basert på den spesielle konteksten. Det er også vesentlig at kapasitetsbygging er en del av FNs virksomhet innen demokratibistand fra første stund, for å sikre langsiktig bærekraft og lokalt eierskap. Det internasjonale samfunnet har ofte vært utålmodig med tempoet i demokratiske overganger i samfunn, og forventet at komplekse endringer vil utspille seg raskt. Den har forventet at fragmenterte og ressursultne land, inkludert de som er ødelagt av konflikt, skal oppnå det som har tatt flere utviklede land mange tiår. Høye, udekkede forventninger kan resultere i en tillitskrise i samfunnet om dets evne til å bevege seg mot demokrati og for tidlige konklusjoner som trekkes om effektiviteten av demokratihjelp.

Invester i en helhetlig tilnærming til demokratisering FNs

demokratibistand bør fokusere på å bygge tillit på tvers av ulike valgkretser, utvikle de statlige institusjonene som kreves for å styre demokratisk overgang og konsolidering på fredelig vis, samt å pleie et sterkt sivilsamfunn og mekanismer for samfunnsengasjement.

Å fremme momentum for demokratisk endring i miljøer der statlige institusjoner er for svake til effektivt å håndtere uenigheter og motstridende krav, kan skape negative resultater.

En tung investering utelukkende i statlige institusjoner kan imidlertid være fåfengt og til og med kontraproduktivt i situasjoner der disse er iboende autokratiske eller dypt og ugjenkallelig feil.

På samme måte bør støtte unngå et overdrevent fokus på valgvinnere.

IV. FNs demokratihjelp: områder med FN-fokus og komparative fordeler

All potensiell FN-hjelp bør starte med en grundig og deltakende vurdering av nasjonale og offentlige behov, kapasiteter og ambisjoner i det aktuelle landet. Vurderinger og målinger av demokrati bør i den grad det er mulig være drevet av nasjonale aktører og interessenter. Disse prosessene kan fremme demokratisk debatt i landet, øke bevisstheten om demokratiske verdier og standarder, og oppmuntre og støtte utviklingen av innenlandsk eierskap. Å bygge nasjonal kapasitet i denne forbindelse er avgjørende.

Demokratiet trenger sterke, ansvarlige og gjennomsluktige institusjoner for styring, basert på rettsstaten, og inkludert en ansvarlig utøvende makt, en effektiv lovgiver og et uavhengig og upartisk rettsvesen, effektiv og inkluderende offentlig forvaltning, samt en informert, bemyndiget og politisk aktiv sivilsamfunn og befolkning. Hvor bør FN, med sin universelle legitimitet, fokusere sin innsats på dette brede spekteret av behov, med tanke på implementeringen av de universelle instrumentene og erklæringene som er vedtatt av medlemskapet? De konseptuelle områdene nedenfor identifiserer de mest nyttige dimensjonene for FNs demokratibistand. Disse områdene henger sammen og bør være gjensidig forsterkende. Bistand på områdene nedenfor, utover å fremme demokratiske prinsipper, praksis og institusjoner, bidrar også til å styrke fred og sikkerhet, og bygge et miljø som bidrar til utvikling og oppfyllelse av menneskerettigheter. Det er viktig å huske på at selv om FNs demokratibistand ofte er teknisk av natur, er demokrati til syvende og sist en politisk prosess.

1. Gi politisk tilrettelegging

Den støttende rollen det internasjonale samfunnet spiller for å bistå nasjonale demokratiseringsarbeid, kan være strategisk og til og med sentral. Politisk tilrettelegging fra FN og andre som er engasjert i demokratihjelp kan låse opp blokkerte overganger eller fremme en følelse av stabilitet og styrke tilliten i skjøre situasjoner. Politisk tilrettelegging kan ha mange former, inkludert mekling og forhandlinger, innkalling til fora for politikkdiskusjon, støtte for inkluderende prosesser og nasjonal dialog basert på demokratiske verdier og prinsipper. Dette kan bidra til å redusere spenninger og stabilisere den politiske diskursen, og dermed lette veien til demokratisk overgang og konsolidering.

FN, med sin evne til å gi støtte på en upartisk måte, er spesielt godt egnet til å spille denne rollen. Retningslinjene for FN-representanter fra 2006 om visse aspekter av forhandlinger for konfliktløsning inneholder nøkkelbestemmelser, inkludert behovet for å opprettholde FNs prinsipper og formål, spesiell oppmerksomhet til institusjons- og kapasitetsbygging, og viktigheten av spørsmål om styring, juridiske, valg- og sosioøkonomisk reform, som peker på behovet for at FN-representanter varsler partene om FNs systemressurser i denne forbindelse og engasjerer FN-systempartnere i å gi støtte.

2. Oppmuntre folkelig deltakelse og støtte frie og rettferdige valg

Folkelig deltakelse, kollektiv overveielse og politisk likhet er avgjørende for demokratiet, og bør realiseres gjennom et rammeverk og en struktur av tilgjengelige, representative, transparente og ansvarlige institusjoner som er gjenstand for periodisk endring eller fornyelse. Demokrati er en refleksjon av selvbestemmelse, og må være basert på den fritt uttrykte viljen til folket, både kvinner og menn, tilrettelagt gjennom fri tilgang til informasjon, meninger, ytringer,

forening og forsamling. Basert på respekt for alle menneskerettigheter, i et demokrati, må rettighetene, interessene og «stemmen» til minoriteter, urfolk, barn, maktløse majoriteter og sårbare, vanskeligstilte og upopulære grupper eller individer ivaretas.

En type støtte innebærer å gi bistand til valgprosesser og gjennomføring av valg, herunder støtte til uavhengige institusjoner eller mekanismer som har til oppgave å styre valg, samt nasjonale valgobservasjons- og overvåkingsprosesser. Valghjelp må øke tilliten og troverdigheten i både prosessen og resultatet av et valg. Knyttet til stemmeretten er retten til å stille til valg, og i den forbindelse gir FN råd om bruk av spesielle tiltak for å sikre at stemmen til personer som har blitt ekskludert og/eller marginalisert blir hørt og representert samt tiltak å «utjevne de politiske konkurransevilkårene».

Men innbyggernes deltakelse slutter ikke med periodiske valg. Det er viktig at innbyggerne er inkludert og aktivt engasjert i alle prosesser for styring, inkludert overveielser om offentlige beslutninger og utforming, implementering, overvåking og evaluering av offentlig politikk og deres resultater, former for engasjement som FN aktivt støtter.

3. Fremme utviklingen av en demokratikultur

Spesielt i fremvoksende demokratier er utviklingen av en demokratikultur avgjørende.

Den gradvise forankringen av demokratiske prinsipper i det bredere sosiale stoffet, samtidig som det tas hensyn til eksisterende samfunnsnormer, praksiser og tradisjoner, bør pleies og styrkes.

"Utdanning for demokrati" er et bredt konsept som kan bidra til å innprente demokratiske verdier og prinsipper i et samfunn, og oppmuntre innbyggerne til å bli informert om sine rettigheter og eksisterende lover og retningslinjer utformet for å beskytte dem, samt trene enkeltpersoner til å bli demokratiske ledere i deres samfunn. Opplæring for demokrati bør begynne med de unge, for å fremme demokratiske verdier og prinsipper på et tidlig stadium, og også fokusere på å veilede ungdom til å lære og utøve demokratisk lederskap. Utdanning er også avgjørende for å gi innbyggerne mulighet til å holde ansvarlig de institusjonene som er utformet for å sette lover og retningslinjer i kraft som vil ivareta deres rettigheter. I denne forbindelse bistår FN med en rekke støtteaktiviteter, inkludert samfunns- og velgerutdanning, opplæring og teknisk og annen støtte til media og politiske oppsøkende initiativer, som alle er nødvendige for å styrke demokratisk medborgerskap og sikre effektiv folkelig deltakelse.

4. Støtt politisk pluralisme

Politisk pluralisme krever at mer enn ett politisk parti deltar i valg og spiller en rolle i styringen. Politiske partier spiller en viktig rolle i demokratiet ved å samle interesser og integrere innbyggerne i den politiske prosessen. Det er mer sannsynlig at beslutninger blir akseptert, selv av de som er imot dem, hvis innbyggerne føler at deres synspunkter er representert. Som en upartisk og uavhengig aktør som står for inkludering, pluralisme og toleranse, har FN en unik komparativ fordel i å støtte utviklingen av sterke, transparente og inkluderende flerpartistrukturer.

5. Fremme ordninger for åpenhet og ansvarlighet

I et demokrati, og i samsvar med rettsstaten, er valgte og oppnevnte tjenestemenn og institusjonene de arbeider innenfor ansvarlige for sine handlinger og er ansvarlige overfor folket. For at dette skal fungere, må folket være klar over hva som skjer i deres lands styresett. Derfor må åpenhet og tilgang til informasjon om offentlige anliggender garanteres, og stater bør oppmuntres til å vedta og implementere lovgivning som sikrer bred tilgang til informasjon for allmennheten. For å være effektive må disse institusjonene være fri fra myndighetskontroll, mandat med spesifikke beslutnings- eller etterforsknings- og rapporteringsmyndigheter og tilstrekkelige ressurser. En måte å nå disse målene på er gjennom e-governance hvor relevant informasjon og offentlige tjenester kan gis til innbyggerne umiddelbart.

FN gir støtte til ombudsinstitusjoner, valgkommisjoner, anti-korrupsjonskommisjoner, likestillingsobservatorier eller kommisjoner, menneskerettighetskommisjoner, generalinspektører, revisortjenester og andre slike organer, i deres oppgaver med å overvåke overholdelse av menneskerettigheter, føre tilsyn med gjennomføringen av valg, revidere offentlige utgifter, inspisere offentlige tjenester, undersøke påstander om korrupsjon og maktmisbruk, og anbefale måter å reformere og forbedre styresett. FN spiller også en rolle i å oppmuntre stater til å vedta og implementere lovgivning som informerer innsats i denne forbindelse, og også for å sikre bred tilgang til informasjon for publikum. Der det er nødvendig og hensiktsmessig, utplasserer FN også overvåkings-, fakta-, etterforsknings- og gode kontoroppdrag, med spesiell oppmerksomhet på respekt for menneskerettigheter, til frie og rettferdige valg og til andre viktige elementer i den demokratiske prosessen.

6. Fremme rettssikkerheten

For De forente nasjoner er rettsstaten et prinsipp for styring der alle personer, institusjoner og enheter, offentlige og private, inkludert staten selv, er ansvarlige overfor lover som er offentlig kunngjort, likt håndhevet og uavhengig dømt, og som er i samsvar med internasjonale menneskerettighetsnormer og standarder. Det krever også tiltak for å sikre overholdelse av prinsippene om lovens overhøyhet, likhet for loven, ansvarlighet overfor loven, rettferdighet i lovanvendelsen, maktfordeling, deltakelse i beslutningstaking, rettssikkerhet, unngåelse av vilkårlighet og prosessuell og juridisk åpenhet. FN gir nøkkelektspertise og støtte til utvikling av lovgivning og styrking av særlig lovgivende, utøvende og rettslige institusjoner under slike prinsipper for å sikre at de har kapasitet, ressurser og nødvendig uavhengighet til å spille sine respektive roller. The Guidance Note of the General Secretary on the United Nations Approach to Rule of Law Assistance (2008) gir overordnede veiledende prinsipper og et politisk rammeverk for å veilede FNs rettsstatsaktiviteter på nasjonalt nivå. I tillegg gir veiledningsnotatet til generalsekretæren om FNs bistand til grunnlovsprosesser (2009) også prinsippene som bør ligge til grunn for FNs engasjement i konstitusjonsarbeid, og skisserer komponentene i en konstitusjonsprosess, som anerkjenner sentraliteten av grunnlovsforming til demokratiske overganger.

7. Oppmuntre til lydhør og inkluderende styring

Fremgang mot høyere nivåer av menneskelig utvikling – som betyr økt tilgjengelighet og tilgjengelighet av muligheter og kapasiteter for mennesker til å ta informerte valg – krever statlige inngrep som i stor grad utføres av offentlig forvaltning på nasjonalt og subnasjonalt nivå. Måten den offentlige forvaltningen opererer på, gir eller begrenser informasjon, leverer tjenester på en rettferdig eller diskriminerende måte og gir eller forhindrer muligheter for folks stemme i debatten om politikk har en direkte innvirkning på måten innbyggerne oppfatter graden av legitimitet til demokratisk system. Sterke og effektive lokaldemokratiske institusjoner er et underliggende grunnlag for et sunt demokrati. Når statlige institusjoner og myndigheter er nærmere folket, er det mer sannsynlig at de er lydhøre og holdes ansvarlige. Lokale nivåer av demokrati er mer tilgjengelig for innbyggerne til å avhøre lokale tjenestemenn, overvåke hva de gjør, presentere sine interesser og bekymringer og løse tvistene deres på en rettferdig, rettferdig og upartisk måte, og kan være en arena for å tiltrekke seg nye politiske aktører, inkludert kvinner og unge mennesker.

FN anser derfor effektiv og lydhør offentlig administrasjon, nasjonal og lokal, som viktig, ikke bare med tanke på sin rolle i forvaltningen av ressurser og i å styre økonomisk og sosial utvikling, men også som et nøkkelinstrument for å forme demokratiske forhold mellom stat og samfunn og godt styresett. FNs bistand til å bygge og støtte offentlig administrasjon spenner over en rekke innsats fra tidlig bedring til langsiktig utvikling og inkluderer både nasjonalt og lokalt nivå.

8. Støtt et sterkt og levende sivilsamfunn

Et fritt fungerende, velorganisert, levende og ansvarlig sivilsamfunn er avgjørende for et demokrati. Dette forutsetter en aktiv rolle for ikke-statlige organisasjoner og demokratiske reformgrupper, menneskerettighetsgrupper, kvinnegrupper, ungdomsgrupper, sosiale bevegelser, fagforeninger, minoritetsrepresentanter, fagforeninger og samfunnsgrupper, vakthundforeninger og andre. Slike grupper har historisk gitt viktige bidrag til utforming, forkjemper og forsvar av demokratiske rettigheter. Å sikre medienes frihet til å utføre sin vesentlige rolle og allmennhetens rett til tilgang til informasjon er også avgjørende for den demokratiske prosessen. FN bistår og støtter aktivt disse vitale elementene i samfunnet.

V. Konklusjon: Forbedring av sammenheng og koordinering

FN må sørge for prinsipielle, sammenhengende og konsistente budskap og handlinger til støtte for demokrati som utfyller initiativene til de mange andre aktørene som arbeider på dette feltet. For å gjenspeile ambisjonene til medlemskapet, er FN godt posisjonert til å bringe sammen kritiske partnere på globalt, regionalt og landnivå for å utdype støtten til demokrati og rettsstaten, og for å fremme konsensus om måter å oppnå bærekraftige resultater. Organisasjonen bør også forbedre sin evne til å dra nytte av det vell av analyser om demokratiarbeid som utføres utenfor FN-systemet.

Mange deler av FN-systemet er engasjert i ett eller flere aspekter av demokratibistand. Det er derfor avgjørende at sammenhengen mellom FN-initiativer på dette området forbedres, inkludert samhandling med interessenter, partnere og det bredere internasjonale samfunnet. Bedre

sammenheng krever en tilnærming som sikrer at demokratibistand blir mer effektivt integrert i de tre hovedpilarene i organisasjonens arbeid: fred og sikkerhet; utvikling; og menneskerettigheter.

Dette notatet skal gi en plattform for samarbeid på grunnlag av delte prinsipper, felles analyser og etterspørselsdrevne strategier for å bidra til å sikre at vårt arbeid ikke bare er sammenhengende og synergi, men også effektivt og responsivt. Den kommende demokratiportalen til FNs nettsted vil være et viktig verktøy i denne forbindelse. Dette notatet bør formidles gjennom portalen og av de ulike FN-systempartnerne som et nyttig verktøy for å fremme sammenheng og en felles forståelse av prinsippene og områdene for FNs demokratibistand. Dette vil bli støttet ved å fortsette diskusjoner mellom byråer gjennom ECPS arbeidsgruppe for demokrati som et forum for tilbakemeldinger og refleksjon rundt dette notatet.